

עפ"ג 31249/06/15 - מסעוד אבו רמילה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים
לפני כבוד השופט רפי כרמל, אב"ד
כבוד השופט כרמי מוסק
כבוד השופטת שירלי רנר

04 ינואר 2016

עפ"ג 31249-06-15

מסעוד אבו רמילה
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

מערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
משיבה

החלטה

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבסט) מיום 27.4.15 בת"פ 21170-10-13.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בניסיון תקיפת עובד חירום והוטלו עליו עונש מאסר בפועל לתקופת ארבעה חודשים שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. המערער הועמד לדין עם שני בני דודיו בגין אירוע מיום 2.10.13, בו אושפז אביהם - הוא דודו, בבית החולים הדסה הר הצופים, לאחר שחש ברע. על רקע בקשת מאבטח במקום מאחיו של הדוד ומבנו להקפיד על כך שלא יהיה יותר ממבקר אחד נוכח בחדר בכל עת, כנדרש על פי נהלי בית החולים, התחיל הבן לקלל את המאבטח והתקדם לעברו בצורה מאיימת, אז הזעיק המאבטח עזרה ובמקביל הגיעו למקום למעלה מ- 10 אנשים נוספים, אשר יחד עם הנאשמים הנוספים תקפו את המאבטחים שהיו במקום. נאשם 1 דחף ובעט באחד המאבטחים ואילו נאשם 2 היכה באגרופו בפניו של המאבטח. האחרון יצא בריצה אחר אחד החשודים בניסיון לעכבו והמערער, עם שניים נוספים, יצאו אחריו בכוונה למנוע ממנו לעכב את החשוד.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. ב"כ המערער טוען כי עונשו של המערער חורג מרף הענישה המקובל בעבירה בה הורשע, בהתחשב בנסיבות המקרה ובנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, כעולה מתסקיר שירות המבחן. המערער הודה במיוחס לו ותרם לחיסכון בזמנו של בית משפט קמא. ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע, וחלקו בפרשה היה קטן. חלקו של המערער מזערי, הוא הגיע לסוף האירוע ולמעשה ביקש להפריד ולא לתקוף, להבדיל מהמעורבים האחרים. אמנם למערער עבר, אולם עברו ישן, והפער בינו לבין התוקף המרכזי אינו מובן, מה עוד שלמעורב האחר עבר רלבנטי. כן נטען כי עמדת המאשימה הייתה לעונש נמוך יותר מזה שנקבע. המעשים בוצעו מתוך הנסיבות וחוסר הידע לגבי גורל הדוד שאושפז עקב אירוע לב. כן הודגשו נסיבותיו האישיות הקשות של המערער ובעיקר הצורך שלא לנתקו ממעגל העבודה.

ב"כ המשיבה הפנתה לעברו הפלילי של המערער. נטען כי אין מדובר באירוע מינורי, התוצאה מיוחסת לכל המעורבים בצוותא. המערער לא הפנים את מעשיו. בית משפט קמא איזן נכונה בין המעורבים.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1973, כבן 42 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים, סיים 10 שנות לימוד ועובד בסופרמרקט ובעבודות הרכבת שיש. בעברו הפלילי שלוש הרשעות בעבירות רכוש ואלימות בגינן נדון לעונש מצטבר של 20 חודשי מאסר. המערער לא הודה למעשה במיוחס לו בכתב האישום, ויכולתו לנטילת אחריות הנה חלקית. שירות המבחן התרשם כי הינו בעל תפיסות המתירות שימוש בהתנהגות אלימה במצבים מסוימים והוערך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד הנה בינונית. הומלץ על הטלת מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, יחד עם זאת, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער אינו מקבל למעשה אחריות למעשיו ואף אינו רואה כל פסול במעשיו, אלא מאשים עצמו אך בהימצאות במקום. לחובת המערער נזקפת גם חומרת העבירה שביצע, עת ניסה לתקוף איש אבטחה המשתייך לצוות הרפואי של בית החולים, ובלם אותו מרדיפתו אחר תוקף אחר שנמלט מהמקום, ולא עזבו אלא לאחר שהגיעו שני מאבטחים נוספים למקום. אכן, למערער, להבדיל מהנאשמים האחרים, יוחס ניסיון בלבד ואף המדינה עתרה בשל כך למתחם נמוך יותר בעניינו, ואולם, כפי שציין בית משפט קמא, יש מקום בנסיבות לאור המיוחס לשלושת הנאשם, לקבוע מתחם אחיד לכל השלושה. להבדיל מהנאשם 1 שהנו נעדר ער פלילי, עברו של הנאשם כולל שלוש הרשעות בעבירות רכוש ואלימות. התסקיר בעניינו, להבדיל מבעניינו של נאשם 1, גם אינו חיובי ואינו מלמד על נטילת אחריות מלאה על המעשים. בנסיבות אלה, העונש שקבע בית משפט קמא מקובל עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בו.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, כמפורט בחוות דעת הממונה, ביום 1/2/16.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשע"ו, 04 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד